

Marjana Moškrič
LEDENE MAGNOLIJE

Lucija je bila pridna, tiha, vase zaprta deklica. V šoli je slovela po svojo pridnosti in vzornosti. Imela je mamo, ki se je že v njenem otroštvu ločila od njenega očeta. Prav tako je imela še dve prijateljici, s katerima so se poznale že od malih nog. Ime jima je bilo Mija in Pika. Bile so nerazdružljive, tri peresna deteljica. Mija je imela sestro Nežo, s katero so se v otroštvu veliko igrale. Potem pa se je kar naenkrat poročila s fantom Tonijem, ki se je, kdo ve, kako pojavil v njihovem mestu. Kmalu sta dobila tudi dva otroka. Vsi so občudovali Lucijino mamo, saj se je odločno uprla njenemu očetu. Še več občudovanja pa je požela, ko si je našla drugega moškega. Bil je urejen, črnolas, brkat, iz velikega mesta. Lucija ga je sovražila. Nekako se je vseeno prebila skozi osnovno šolo. Potem je odšla na gimnazijo, kjer je spoznala čudovitega fanta Nika, ki je živel v hiši, ki jo je Lucija že od malega občudovala. Največ zanimanja so v njej porodile ledeno bele magnolije, ki so rasle ob njej. Ni vedela kaj čuti ob pogledu na njih. So strašljive ali pa so ji neznansko všeč. Z Nikom sta se spoprijateljila. Nekaj časa je kazalo, da bo med njima tudi nekaj več. Vse do tedaj, ko jo je njen očim začel izsiljevati. Seveda ni ostalo pri tem. Kmalu nato jo je posilil. To pa se ni zgodilo samo enkrat. To je počel venomer. Iz Lucije je nastala pošast. Medtem je Mijino sestro Nežo njen mož Toni pretepel tako, da je splavila tretjega otroka. Kmalu so vse uredili. Zakonca pa sta se ločila. Lucija pa se je izogibala svojih prijateljic in na splošno dotikov z nasprotnim spolom. Še posebej Nika. Nihče več je ni razumel. V sebi je nosila občutek krivde. Mislila je, da je ona kriva za vse kar se je dogajalo. Mislila je da je blago z napako. Najbolj je sovražila pogled na očimove kosmate roke in njegov steklen pogled. Sovražila ga je. Včasih je dobila občutek, da lahko komu vse pove pa ni mogla. Izpovedala se je le Nežinemu bivšemu prijatelju Boštjanu. Takrat je prišla do spoznanja, da bo to kar se dogaja morala povedati. Kmalu po pogovoru se ji je zmešalo. Razrezale je vse lepe obleke in si obrila glavo. Očim in njena mama sta se odločila, da jo pošljeta na drugo šolo, v internat. Tam je bila za postavljena. Noben je ni resnično poznal. Kmalu je napisala pisma svojim prijateljicama, ker ju je zelo pogrešala. V njih je napisala vse vzroke za svoja vedenja. Ker dolgo ni dobila odgovora je že skoraj obupala. Potem pa je dobila odgovore. Takrat se je vse uredilo. Dobila je odgovore in prvič je začel upati. Pikin oče se je pogovoril z njeno mamo, jo postavil na trdna tla in prijavil njenega očima. Nobena od prijateljic ji ni nič zamerila. Nik pa ji je poslal cvet lepe magnolije. Izpovedal ji je ljubezen. In tako se je za Lucijo odprl drug svet. Svet poln svetlobe in ljubezni.